

Plante carnivore

Plantele carnivore sunt miracole ale naturii. Traiesc in locuri unde solul este sarac in substante nutritive, fiind nevoite sa supravietuiasca printr-o strategie unica in lumea plantelor: captureaza animale vii pe care le “consuma”.

Plantele carnivore par a fi oar roadele unei imaginatii bogate, desi sunt reale, si surprinzator de frecvente. Sunt grupate in 6 familii, care cuprind 450 de specii, putand fi gasite in toate partile Globului, in medii de viata variate.

Mecanismele de capturare a hranei sunt diferite, deosebindu-se 5 tipuri: capcana-ulcior, capcana plesnitoare, capcana adeziva, capcana veziculara, capcana-varsa, dar intre tipul de capcana si familia din care fac parte nu exista nici o legatura.

ULCIOARE

Plantele care apartin acestei categorii, reusesc sa atraga prada prin tot felul de siretlicuri. Unele atrag insectele prin coloratia marginilor si a peretilor interni, altele prin seva dulce. Plantele din genul “Sarracenia” au frunzele sub forma de ulcior, prevazute la margini cu niste peri orientate in jos: acestia impiedica insectele sa se prinda de margini si sa evadeze. Un alt motiv, pentru car ictima plantei u evadeaza, este faptul ca seva dulce contine substante narcotice, care ametesc insecta.

Glandele minuscule aflate in peretii interiori ai ulciorului secreta enzime, care accelereaza descompunerea corpului insectei. Cateva insecte insa reusesc sa supravietuiasca in ulcior si in asemenea conditii. Larvele unei specii de tantati “Wyomyia smithii”, de fapt traiesc in ulciorul plantei “Sarracenia purpurea”, formele adulte intrand si iesind fara probleme. Specia de paianjen “Misumenops nepenthicola” este un locuitor frecvent al uncioarelor.

PLESNITOARE

Poate cel mai cunoscut exemplu al capcanelor plesnitoare este plesnitoarea lui Venus (Dionaea muscipula). Capcana se formeaza pe limbul

frunzelor. Nervura principală formează un fel de încheietură, frunza fiind alcatuită din doi lobi marginați de dinți. Cei câte 3 peri senzitivi ai lobilor declanșează sistemul de capcană.

Dacă o insectă atinge vreun per, procesul este declanșat, dar numai la a doua atingere. (a aceluiași per, sau a altuia) Provoacă în rădăcina plantei o excitație pentru închiderea capcanei. Indiferent de caz, la plesnitoarea lui Venus s-a dezvoltat un sistem de declanșare în doi timpi: prin acesta se evită activarea accidentală a capcanei, de exemplu, în urma unei picături de ploaie.

După activarea capcanei, aceasta se închide imediat, într-o fracțiune de secundă. Între dinți rămâne un spațiu suficient de mare, pentru ca insectele mai mici să poată ieși. În schimb, dacă prada este mare, capcana se va închide treptat, în câteva ore, până când victima este zdrobită.

CAPCANE ADEZIVE

Capcanele plantelor din *Drosera* și *Drosophyllum*, "Pinguicula", respective "Byblis", sunt prevăzute cu substanțe lipicioase cu care prind insectele. Substanța lipicioasă, cu un conținut ridicat de glucide, este secretată de niște glande tentaculare specializate, situate pe frunze; insectele se vor lipi de aceste tentacule, în momentul în care vor zbura pe plantă. Miscările produse în încercarea de a evada vor determina tentaculele să se aplece în direcția insectei, pe care o vor imobiliza și mai strans.

CAPCANE VEZICULARE

Plantele care aparțin genului *Utricularia* respectiv *Polypompholys*, trăiesc în balti. Veziculele piriforme care cresc pe frunze se pot închide cu un capac. Niște glande speciale vor elimina apa din interiorul veziculei, de aceea capacul va fi ținut închis de presiunea externă a apei. Aceste plante secretă o substanță cu un conținut de glucide, care va răge prada, și în același timp va întări capacul.

Victima este condusă cu ajutorul unor peri aspri până la nivelul capacului, care se și deschide imediat după ace peri au fost atinși. Diferența de presiune împinge capacul în interior, iar victima este aspirată împreună cu apa. Capacul se închide, glandele elimină apa din veziculă, iar digestia prădei este începută.

CAPCANE VARSA

Genlisea se găsește deseori în vecinătatea plantelor din genul *Utricularia*. Este o specie de trandafir, care pluteste în apele mai puțin adânci, parțial scufundată. Frunzele sunt împarțite de un pedicul scurt în doi lobi, fiind scufundate în apă. Pe marginile frunzelor tubulare se găsește un canal spiralat; peretii interiori ai canalului sunt prevăzuți cu niște peri,

glandele de la acest nivel secretand o substanta lipicioasa. Perii orientate in jos, permit patrunderea vietuitoarelor acvatice in capcana, dar iesirea etste impiedicata .

